

**Εργασία του μαθητή Άγγελου Νεοκάζη του Γ2 στο μάθημα της Λογοτεχνίας,
υπεύθυνη καθηγήτρια Σοφία Ζιώγα**

Περίληψη

Ο Ιωάννου θυμάται τις επισκέψεις μιας άγνωστης γυναίκας στο πατρικό του σπίτι στη Θεσσαλονίκη, όταν εκείνος ήταν ακόμη μικρό παιδί. Η γυναίκα αυτή που δεν τολμά να προχωρήσει πέρα από το κατώφλι της αυλής παρατηρεί με ιδιαίτερη συγκίνηση το σπίτι του συγγραφέα και γεύεται με ξεχωριστή ευχαρίστηση τα μούρα που της προσφέρουν από το μεγάλο δέντρο της αυλής.

Η γυναίκα αυτή, όπως αποκαλύπτεται τελικά είναι Τουρκάλα, η οποία είχε μεγαλώσει στο σπίτι αυτό και είχε αναγκαστεί να φύγει για την Τουρκία με την ανταλλαγή των πληθυσμών.

Ποιος από τους ήρωες του βιβλίου μ' εντυπωσίασε και γιατί;

Η Τουρκάλα ήταν ευγενής και διακριτική. Και όχι απλώς ένιωθε, αλλά και βίωνε βαθιά τον τόπο όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε. Το βίωμά της ήταν τόσο βαθύ, ώστε κάθε χρόνο έρχονταν να ζήσει αυτό το δέσιμο με το πατρικό της σπίτι. Η Τουρκάλα καταλάβαινε το τι είναι παράδοση, καθώς και αυτήν θέλησε να μεταφυτέψει στον τόπο που θα ζούσε πια. Γι' αυτό και την πρώτη φορά που της δώσαν μούρα τα τύλιξε σε ένα κομμάτι χαρτί για να τα μεταφυτέψει στον καινούριο τόπο όπου θα ζούσε.

Μου μετέδωσε το βιβλίο κάποια μηνύματα;

Ναι, μου μετέδωσε την αξία της παράδοσης που την καταλαβαίνουν οι Τούρκοι, οι απλοί

άνθρωποι, αλλά αγνοούν οι τεχνοκράτες. Την πλούσια πολιτιστική κληρονομιά της οποίας είμαστε φορείς και την οποία πρέπει να διαφυλάξουμε με κάθε τίμημα. Τη ζεστή φιλοξενία της οικογένειας του συγγραφέα και κατ' επέκταση όλων των Ελλήνων.

Θα πρότεινα το βιβλίο αυτό σε κάποιον συμμαθητή/τρια μου να το διαβάσει και γιατί;

Ναι, θα πρότεινα το βιβλίο αυτό σε κάποιον συμμαθητή/τρια μου να το διαβάσει, γιατί αποτελεί μια ιστορία της θεσ/νίκης και μάλιστα της γειτονιάς που ζούμε. Για να καταλάβουν την αξία της παράδοσης και τη διαφύλαξή της, η οποία κινδυνεύει όχι από τους αλλοεθνείς, αλλά από εμάς τους ίδιους. Την απληστία μας, την χρηματοθηρία μας, το τεχνοκρατικό πνεύμα του πολιτισμού μας. Να θαυμάσει την απλότητα, την αμεσότητα και την βιωματική γραφή του Ιωάννου, ενός πάρα πολύ πρόσφατου συγγραφέα, που έζησε στην ίδια πόλη μ' εμάς.

Αν δίνετε ένα διαφορετικό τέλος στο βιβλίο, ποιο θα ήταν αυτό;

Να μη γκρεμίζονταν το σπίτι, ούτε να χάνονταν η μουριά και το πηγάδι, τα σύμβολα της παράδοσης. Να τιμωρούνταν οι εργολάβοι για το σκέπασμα του ψηφιδωτού.

Εικονογραφήστε ένα θέμα του βιβλίου. (μπορούν να χρησιμοποιηθούν και οι νέες τεχνολογίες).

